

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2014/106/UE

z dnia 5 grudnia 2014 r.

zmieniająca załączniki V i VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku V do dyrektywy 2008/57/WE należy sprecyzować zakres i treść deklaracji WE weryfikacji podsystemów. W szczególności należy wyraźnie określić odpowiedzialność sygnatariusza takiej deklaracji.
- (2) W załączniku V do dyrektywy 2008/57/WE należy wyjaśnić procedury dotyczące deklaracji weryfikacji w przypadku modyfikacji istniejących podsystemów oraz w przypadku dodatkowych weryfikacji przeprowadzanych przez jednostki notyfikowane.
- (3) W załączniku VI do dyrektywy 2008/57/WE należy wyjaśnić cel procedury weryfikacji podsystemów. W tym samym załączniku należy ponadto określić zasady dotyczące procedury weryfikacji w przypadku modyfikacji istniejących podsystemów.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2008/57/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załączniki V i VI do dyrektywy 2008/57/WE zastępuje się odpowiednio tekstem załączników I i II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 2016 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 18.7.2008, s. 1.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.
3. Obowiązki w zakresie transpozycji i wdrożenia niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do Republiki Cypryjskiej i Republiki Malty, dopóki na ich terytoriach nie powstanie system kolei.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK V

DEKLARACJA WERYFIKACJI WE PODSYSTEMÓW

1. DEKLARACJA WERYFIKACJI WE PODSYSTEMÓW

Deklaracja weryfikacji WE podsystemu jest deklaracją sporządzoną przez »wnioskodawcę« w rozumieniu art. 18, w której oświadcza on na swą wyłączną odpowiedzialność, że dany podsystem, który został poddany stosownym procedurom weryfikacji, spełnia wymagania odpowiednich przepisów unijnych, w tym wszelkich odpowiednich przepisów krajowych.

Deklaracja weryfikacji WE oraz towarzyszące jej dokumenty muszą być opatrzone datą i podpisane.

Deklaracja weryfikacji WE musi opierać się na informacjach uzyskanych w wyniku zastosowania procedury weryfikacji WE podsystemów określonej w załączniku VI. Deklaracja ta musi być sporządzona w tym samym języku co dokumentacja techniczna towarzysząca deklaracji weryfikacji WE i musi zawierać co najmniej:

- a) odniesienie do niniejszej dyrektywy, TSI oraz obowiązujących przepisów krajowych;
- b) odniesienie do TSI lub ich części, zgodność z którymi nie została zbadana podczas procedury weryfikacji WE, oraz do przepisów krajowych, które zostały zastosowane w przypadku odstępstwa, częściowego stosowania TSI w odniesieniu do modernizacji lub odnowienia, okresu przejściowego dla TSI lub szczególnego przypadku;
- c) nazwę i adres »wnioskodawcy« w rozumieniu art. 18 (z podaniem nazwy handlowej i pełnego adresu; w przypadku upoważnionego przedstawiciela z podaniem również nazwy handlowej podmiotu zamawiającego lub producenta);
- d) krótki opis podsystemu;
- e) nazwy i adresy oraz numery identyfikacyjne jednostek notyfikowanych, które przeprowadziły weryfikacje WE, o których mowa w art. 18;
- f) nazwy i adresy oraz numery identyfikacyjne jednostek notyfikowanych, które przeprowadziły ocenę zgodności z innymi przepisami wynikającymi z Traktatu;
- g) nazwy i adresy wyznaczonych podmiotów, które przeprowadziły weryfikacje zgodności z przepisami krajowymi, o których mowa w art. 17 ust. 3;
- h) nazwę i adres podmiotów przeprowadzających ocenę, które sporządziły sprawozdania z oceny bezpieczeństwa związane ze stosowaniem wspólnych metod oceny bezpieczeństwa (CSM) w odniesieniu do oceny ryzyka w przypadkach wymaganych zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- i) odniesienia do dokumentów zawartych w dokumentacji technicznej towarzyszącej deklaracji weryfikacji WE;
- j) wszelkie odpowiednie tymczasowe lub ostateczne przepisy, którym muszą odpowiadać podsystemy, oraz w szczególności, w stosownych przypadkach, ewentualne ograniczenia lub warunki eksploatacji;
- k) tożsamość sygnatariusza (tj. osoby fizycznej lub osób fizycznych upoważnionych do podpisania deklaracji).

W przypadku odniesienia w załączniku VI do »pośredniego potwierdzenia weryfikacji« do deklaracji tej stosuje się przepisy niniejszej sekcji.

2. DEKLARACJA WERYFIKACJI WE PODSYSTEMÓW W PRZYPADKU MODYFIKACJI

W przypadku modyfikacji podsystemu, która nie stanowi wymiany w ramach utrzymania i jest objęta deklaracją weryfikacji WE, stosuje się poniższe przepisy, nie naruszając przepisów art. 20.

- 2.1. Jeżeli podmiot wprowadzający modyfikację wykaze, że modyfikacja nie wpływa na zasadnicze cechy konstrukcyjne podsystemu, które są istotne dla zgodności z wymaganiami dotyczącymi parametrów podstawowych:
 - a) podmiot wprowadzający modyfikację aktualizuje odniesienia do dokumentów zawartych w dokumentacji technicznej towarzyszącej deklaracji weryfikacji WE;
 - b) nie ma potrzeby sporządzenia nowej deklaracji weryfikacji WE.
- 2.2. Jeżeli podmiot wprowadzający modyfikację wykaze, że modyfikacja wpływa na zasadnicze cechy konstrukcyjne podsystemu, które są istotne dla zgodności z wymaganiami dotyczącymi niektórych parametrów podstawowych:
 - a) podmiot wprowadzający modyfikację sporządza uzupełniającą deklarację weryfikacji WE w odniesieniu do tych parametrów podstawowych, których to dotyczy;
 - b) uzupełniającej deklaracji weryfikacji WE towarzyszy wykaz dokumentów w pierwotnej dokumentacji technicznej towarzyszącej pierwotnej deklaracji weryfikacji WE, które straciły ważność;
 - c) dokumentacja techniczna towarzysząca deklaracji weryfikacji WE zawiera wykazanie, że wpływ modyfikacji ogranicza się do parametrów podstawowych, o których mowa w lit. a);
 - d) przepisy sekcji 1 niniejszego załącznika stosuje się odpowiednio do wspomnianej uzupełniającej deklaracji weryfikacji WE;
 - e) pierwotną deklarację weryfikacji WE uważa się za ważną w odniesieniu do parametrów podstawowych, których modyfikacja nie dotyczy.

3. DEKLARACJA WERYFIKACJI WE PODSYSTEMÓW W PRZYPADKU DODATKOWYCH WERYFIKACJI

Można uzupełnić deklarację weryfikacji WE podsystemu w przypadku przeprowadzenia dodatkowych weryfikacji, w szczególności gdy takie dodatkowe weryfikacje są niezbędne do celów dodatkowego zezwolenia na dopuszczenie do eksploatacji. W takim przypadku zakres deklaracji uzupełniającej ogranicza się do zakresu dodatkowych weryfikacji.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VI

PROCEDURA WERYFIKACJI WE PODSYSTEMÓW

1. ZASADY OGÓLNE

»Weryfikacja WE« oznacza procedurę przeprowadzaną przez wnioskodawcę w rozumieniu art. 18 w celu wykazania, że spełnione zostały wymagania odpowiednich przepisów unijnych, w tym wszelkich przepisów krajowych, odnoszące się do podsystemu i że można zezwolić na dopuszczenie podsystemu do eksploatacji.

2. CERTYFIKAT WERYFIKACJI WYDAWANY PRZEZ JEDNOSTKĘ NOTYFIKOWANĄ

2.1. **Wprowadzenie**

Do celów niniejszej dyrektywy weryfikacja poprzez odniesienie do TSI jest procedurą, w ramach której jednostka notyfikowana sprawdza i potwierdza certyfikatem, że podsystem jest zgodny z odpowiednimi technicznymi specyfikacjami interoperacyjności (TSI).

Nie narusza to zobowiązań podmiotu zamawiającego lub producenta (tj. »wnioskodawcy« w rozumieniu art. 18) do stosowania się do innych obowiązujących przepisów wynikających z Traktatu, w tym do wszelkich weryfikacji dokonywanych przez organy przeprowadzające ocenę, wymaganych na mocy innych przepisów.

2.2. **Pośrednie potwierdzenie weryfikacji**2.2.1. *Zasady*

Na wniosek podmiotu zamawiającego lub producenta (tj. wnioskodawcy w rozumieniu art. 18) weryfikację można przeprowadzić w odniesieniu do części podsystemu lub można je ograniczyć do określonych etapów procedury weryfikacji. W takich przypadkach wyniki weryfikacji można udokumentować w »pośrednim potwierdzeniu weryfikacji« wydanym przez jednostkę notyfikowaną wybraną przez podmiot zamawiający lub producenta (tj. wnioskodawcę w rozumieniu art. 18).

Pośrednie potwierdzenie weryfikacji musi zawierać odniesienie do TSI, których dotyczyła ocena zgodności.

2.2.2. *Części podsystemu*

Wnioskodawca w rozumieniu art. 18 może złożyć wniosek o pośrednie potwierdzenie weryfikacji dla każdej z części, na które postanawia podzielić podsystem. Każdą część sprawdza się na każdym etapie zgodnie z pkt 2.2.3.

2.2.3. *Etapy procedury weryfikacji*

Podsystem lub określone części podsystemu sprawdza się na każdym z następujących etapów:

- a) całościowy projekt;
- b) produkcja: budowa, w tym w szczególności prace w zakresie inżynierii lądowej i wodnej, wytwarzanie, montaż elementów oraz kompleksowa regulacja;
- c) testy końcowe.

Wnioskodawca (w rozumieniu art. 18) może złożyć wniosek o pośrednie potwierdzenie weryfikacji dla etapu projektu (włącznie z badaniami typu) oraz dla etapu produkcji całego podsystemu lub każdej z części, na które wnioskodawca postanowił go podzielić (zob. pkt 2.2.2).

2.3. **Certyfikat weryfikacji**

- 2.3.1. Jednostki notyfikowane odpowiedzialne za weryfikację dokonują oceny projektu, produkcji i testów końcowych podsystemu oraz sporządzają certyfikat weryfikacji przeznaczony dla podmiotu zamawiającego lub producenta (tj. wnioskodawcy w rozumieniu art. 18), który z kolei sporządza deklarację weryfikacji WE. Certyfikat weryfikacji musi zawierać odniesienie do TSI, których dotyczyła ocena zgodności.

Jeżeli zgodność podsystemu ze wszystkimi stosownymi TSI nie została sprawdzona (np. w przypadku odstępstwa, częściowego stosowania TSI w odniesieniu do modernizacji lub odnowienia, okresu przejściowego dla TSI lub szczególnego przypadku), certyfikat weryfikacji zawiera dokładne odniesienie do TSI lub ich części, zgodność z którymi nie została zbadana przez jednostkę notyfikującą podczas procedury weryfikacji.

2.3.2. W przypadku wydania pośrednich potwierdzeń weryfikacji jednostka notyfikowana odpowiedzialna za weryfikację podsystemu uwzględnia te pośrednie potwierdzenia weryfikacji oraz, przed wydaniem certyfikatu weryfikacji:

- a) weryfikuje, czy pośrednie potwierdzenia weryfikacji prawidłowo obejmują stosowne wymogi TSI;
- b) sprawdza wszystkie aspekty nieobjęte pośrednimi potwierdzeniami weryfikacji; oraz
- c) sprawdza końcowe testy całego podsystemu.

2.3.3. W przypadku modyfikacji podsystemu już objętego certyfikatem weryfikacji jednostka notyfikowana wykonuje tylko te badania i testy, które są istotne i niezbędne, tzn. ocena dotyczy tylko tych części podsystemu, które uległy zmianie, oraz ich interfejsów z niezmiennymi częściami podsystemu.

2.3.4. Każda jednostka notyfikowana uczestnicząca w weryfikacji podsystemu sporządza dokumentację techniczną zgodnie z art. 18 ust. 3, obejmującą zakres jej czynności.

2.4. Dokumentacja techniczna towarzysząca deklaracji weryfikacji WE

Dokumentację techniczną towarzyszącą deklaracji weryfikacji WE gromadzi wnioskodawca (w rozumieniu art. 18) i musi ona zawierać następujące elementy:

- a) parametry techniczne związane z projektem, w tym ogólne i szczegółowe rysunki powykonawcze, schematy elektryczne i hydrauliczne, schematy obwodów sterowania, opisy systemów przetwarzania danych i automatyki o stopniu szczegółowości wystarczającym do udokumentowania przeprowadzonej weryfikacji zgodności, instrukcje obsługi i utrzymania itd., stosowne dla danego podsystemu;
- b) wykaz wchodzących w skład podsystemu składników interoperacyjności, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. d);
- c) dokumentacje techniczne, o których mowa w art. 18 ust. 3, sporządzone przez każdą z jednostek notyfikowanych uczestniczących w weryfikacji podsystemu, które zawierają:
 - kopie deklaracji zgodności WE oraz, w stosownych przypadkach, deklaracji przydatności do stosowania WE sporządzonych dla składników interoperacyjności, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. d), w stosownych przypadkach wraz z odpowiednimi zapisami obliczeniowymi oraz kopią protokołów z testów i badań przeprowadzonych przez jednostki notyfikowane na podstawie wspólnych specyfikacji technicznych,
 - pośrednie potwierdzenia weryfikacji, o ile są dostępne, które towarzyszą certyfikatowi weryfikacji, w tym wyniki weryfikacji przez jednostkę notyfikowaną ważności tych pośrednich potwierdzeń weryfikacji,
 - certyfikat weryfikacji wraz z odpowiednimi zapisami obliczeniowymi, kontrasygnowany przez jednostkę notyfikowaną odpowiedzialną za weryfikację, stwierdzający zgodność podsystemu z wymogami stosownych TSI i wymieniający wszelkie zastrzeżenia odnotowane podczas wykonywania czynności i niecofnięte; do certyfikatu weryfikacji powinny być także dołączone sprawozdania z inspekcji i audytu sporządzone przez tę samą jednostkę w związku z jej zadaniami, zgodnie z pkt 2.5.2 i 2.5.3;
- d) certyfikaty weryfikacji wydane zgodnie z innymi aktami prawnymi wynikającymi z Traktatu;
- e) jeżeli zgodnie z art. 15 wymagana jest weryfikacja bezpiecznej integracji, do stosownej dokumentacji technicznej włącza się sprawozdania oceniające dotyczące wspólnych metod oceny bezpieczeństwa (CSM) w odniesieniu do oceny ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy 2004/49/WE.

2.5. Nadzór sprawowany przez jednostki notyfikowane

2.5.1. Jednostka notyfikowana odpowiedzialna za kontrolę produkcji budowy podsystemu musi mieć stały dostęp do placów budowy, warsztatów produkcyjnych, miejsc składowania oraz, w stosownych przypadkach, do urządzeń służących prefabrykacji i przeprowadzaniu testów, jak też, ogólniej, do wszelkich obiektów, które uzna ona za niezbędne w ramach realizacji swych zadań. Jednostka notyfikowana musi otrzymać od podmiotu zamawiającego lub producenta (tj. wnioskodawcy w rozumieniu art. 18) wszelkie dokumenty konieczne do tego celu, a w szczególności plany wdrażania oraz dokumentację techniczną dotyczącą danego podsystemu.

- 2.5.2. Jednostka notyfikowana odpowiedzialna za kontrolę wdrożenia musi okresowo przeprowadzać audyty celem potwierdzenia zgodności z odpowiednimi TSI. Musi ona dostarczyć sprawozdanie z audytu podmiotom odpowiedzialnym za wdrażanie. Jej obecność może być wymagana na pewnych etapach budowy.
- 2.5.3. Ponadto jednostka notyfikowana może składać niezapowiedziane wizyty na placu budowy lub w warsztacie produkcyjnym. Podczas takich wizyt jednostka notyfikowana może przeprowadzić pełny lub częściowy audyt. Musi ona dostarczyć podmiotom odpowiedzialnym za wdrożenie sprawozdanie z inspekcji oraz — w stosownych przypadkach — sprawozdanie z audytu.
- 2.5.4. Jednostka notyfikowana musi być zdolna do monitorowania podsystemu, w którym zamontowano składnik interoperacyjności, aby ocenić — jeżeli wymaga tego odpowiednia TSI — jego przydatność do stosowania w otoczeniu kolejowym, do którego jest on przeznaczony.

2.6. Przechowywanie dokumentacji

Producent lub podmiot zamawiający (tj. wnioskodawca w rozumieniu art. 18) musi przechowywać przez cały okres eksploatacji podsystemu kopię dokumentacji technicznej towarzyszącej deklaracji weryfikacji WE. Kopia ta musi zostać przesłana każdemu państwu członkowskiemu, które o to wystąpi.

Dokumentację przedkładaną z wnioskiem o zezwolenie na dopuszczenie do eksploatacji przedkłada się krajowemu organowi ds. bezpieczeństwa w państwie członkowskim, w którym składany jest wniosek o zezwolenie. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa może zażądać, aby część lub części dokumentów przedkładanych wraz z wnioskiem o zezwolenie została(-y) przetłumaczona(-e) na język tego organu.

2.7. Publikacja

Każda jednostka notyfikowana musi okresowo publikować istotne informacje dotyczące:

- otrzymanych wniosków o weryfikację i pośrednie potwierdzenie weryfikacji;
- wniosków o ocenę zgodności i przydatności do stosowania składników interoperacyjności;
- wydanych pośrednich potwierdzeń weryfikacji lub przypadków odmowy ich wydania;
- wydanych certyfikatów zgodności i certyfikatów przydatności do stosowania WE lub przypadków odmowy ich wydania;
- wydanych certyfikatów weryfikacji lub przypadków odmowy ich wydania.

2.8. Język

Dokumentacja oraz korespondencja dotycząca procedury weryfikacji WE muszą być sporządzane w języku urzędowym Unii obowiązującym w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę podmiot zamawiający lub producent (tj. wnioskodawca w rozumieniu art. 18), lub w języku urzędowym Unii zaakceptowanym przez podmiot zamawiający lub producenta (tj. wnioskodawcę w rozumieniu art. 18).

3. CERTYFIKAT WERYFIKACJI WYDAWANY PRZEZ PODMIOT WYZNACZONY

3.1. Wprowadzenie

W przypadku gdy mają zastosowanie przepisy krajowe, weryfikacja obejmuje procedurę, w ramach której podmiot wyznaczony na podstawie art. 17 ust. 3 akapit trzeci (podmiot wyznaczony) sprawdza i potwierdza certyfikatem, że podsystem odpowiada przepisom krajowym będącym przedmiotem powiadomienia zgodnie z art. 17 ust. 3, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, w którym zamierzone jest ubieganie się o zezwolenie na dopuszczenie podsystemu do eksploatacji.

3.2. Certyfikat weryfikacji

Podmiot wyznaczony sporządza certyfikat weryfikacji przeznaczony dla podmiotu zamawiającego lub producenta (tj. wnioskodawcy w rozumieniu art. 18).

Certyfikat musi zawierać dokładne odesłanie do przepisów krajowych, zgodność z którymi podmiot wyznaczony zbadał w procesie weryfikacji

W przypadku przepisów krajowych dotyczących podsystemów wchodzących w skład pojazdu podmiot wyznaczony dzieli certyfikat na dwie części, z których jedna zawiera odesłanie do przepisów krajowych ściśle dotyczących kompatybilności technicznej między pojazdem a daną siecią, a druga — do wszystkich pozostałych przepisów krajowych.

3.3. Dokumentacja techniczna

Dokumentacja techniczna sporządzona przez podmiot wyznaczony i towarzysząca certyfikatowi weryfikacji w przypadku przepisów krajowych musi zostać włączona do dokumentacji technicznej towarzyszącej deklaracji weryfikacji WE, o której mowa w pkt 2.4, i musi zawierać dane techniczne istotne dla oceny zgodności podsystemu z tymi przepisami krajowymi.

3.4. Język

Dokumentacja oraz korespondencja dotycząca procedury weryfikacji WE muszą być sporządzane w języku urzędowym Unii obowiązującym w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę podmiot zamawiający lub producent (tj. wnioskodawca w rozumieniu art. 18), lub w języku urzędowym Unii zaakceptowanym przez podmiot zamawiający lub producenta (tj. wnioskodawcę w rozumieniu art. 18).

4. WERYFIKACJA CZĘŚCI PODSYSTEMÓW ZGODNIE Z ART. 18 UST. 5

Jeżeli certyfikat weryfikacji ma być wydany dla niektórych części podsystemu, przepisy niniejszego załącznika stosuje się odpowiednio do tych części.”
